

A Mobilmánia március 11-én induló tavaszi koncert turnéját nagy érdeklődéssel várják a rock zenét szeretők. Ami még kíváncsibbá teszi a rajongókat, hogy az új énekes, Gamsz Árpád mellett egy fiatal gitáros is csatlakozik a csapathoz, Nusser Ernő személyében, akinek a neve, fiatal kora (28) ellenére már sokaknak nem ismeretlen.

„egy dalt nem elég eljátszani, ahhoz mindig kell adni valami pluszt” beszélgetés Nusser Ernővel, a Mobilmánia gitárosával

-Árpinak is feltettük ezeket a kérdéseket, kíváncsiak vagyunk a te válaszaidra is:

-A rock közönsége a végletekről híres. Vagy egekbe emel, vagy eltapos. Hogy bírod a kritikát, mit gondolsz, mennyire kell közel lenni a rajongókhoz?

Egy zenével foglalkozó ember legfőbb célja az, hogy adjon a szívéből egy darabot a közönség számára a megszólaltatott hangokon keresztül. Úgy gondolom egy dalt nem elég eljátszani, ahhoz mindig kell adni valami pluszt, amit nem kap meg máshol a néző. Ebben természetesen benne van az is, hogy a néző számára nem éri el a kellő hatást a személyi jelenlét, ilyen esetben kritika éri az előadót. A kritikát kezelni tudni kell úgy vélem, abszolút nem mindegy, hogy kitől, mikor, milyen formában érzéki ez. Az igazi kritikát nem a rosszindulat, vagy az elfogultság szüli, hanem az egymás iránti kölcsönös tisztelet!

-A színpadon nagyon kiszolgáltattott egy művész, mert itt az idegrendszerével, a lelkével dolgozik. Mennyire vagy sebezhető, mi az, ami koncertek után segít vissza térni a földre, ahogy egy Mobilmánia dalban van: "visszaozregedni emberré"?

A színpadon töltött másfél, két óra a lélek, az érzelmek és a hangok folyamatos szeánsza. Ezt követően pedig a zenekaron belüli barátság, valamint a családi idill ami betölti a hétköznapi csendjét.

-Mire számíthatnak a csajok? Család?

::D Boldog házasságban élek, van két gyönyörű kislányom J

-Melyik típusba sorolnád magad: Megőrülsz a színpadon, vagy higgadtan, tudatosan dolgozol?

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján inkább a „megőrülés” jellemez. Ha színpadon vagyok, teljes egészében megszűnik a külvilág és ott csak a zenekar, maga a zene és a közönség létezik számomra. Ezzel szemben a próbateremben, és a stúdiómunkák során fegyelmettség jellemez. Ha már minden dal kézben van, akkor pedig irány a színpad és jöhet a várva várt „megőrülés” :D

-A "rock sztárság" nem csak csillogással jár. Rengeteg munka van mögötte, sok lemondás, utazás, éjszakázás. Mi a motivációd, hogy mégis belevágasz?

Nézd, ez a világ nem újdonság számomra, 14 éves korom óta az életem szerves részét képezi a színpad, az utazás és az ebből adódó lemondás. Az igazi motivációt az jelenti, hogy egy olyan zenekarban játszhatok, ahol jó a társaság, működik a barátság, és ezzel együtt az alkotás is! Sajnos nagyon nehéz olyan zenekart alapítani, ahol minden tényező együttesen jelentkezik, és örülök, hogy egy ilyen csapat tagjaként állhatok színpadra.

A fotók, a Mobilmánia próbáján készültek.

© Mönich László

Zefi erős személyiség és akarnok zenekarvezető. Bírod az irányítást?

Zefi esetében mindig megvan a cél, amit közöl is a zenekar felé. E cél elérése érdekében „kormányozza” a zenekart a megfelelő vizekre. Ez teljesen pozitív dolog úgy gondolom. Szerintem senki nem látott még olyan céget, ahol teljes demokrácia van.... :D

-Milyen pluszt adhat a csapatmunka? Mivel tud egy zenész hozzájárulni a csapata sikeréhez? Neked vannak erre vonatkozó terveid?

Szerintem az alkotási folyamatoknál már mindenképpen szóba kell, hogy jöjjön a közös munka, ez mindennek az alapja. Teljesen másképp játszom azokat a dalokat, amik már ilyen téren is az enyéme, mint az úgymond „idegen” szólókat, amiket hangról hangra meg kell tanulni. A közös munka generálja a közös energiákat, amiktől élőben a színpad szinte robban a hallgató számára.

Továbbá nem elvetendő, hogy szervezési kérdésekben is szeretném a csapat szerves részét képezni a jövőben, ezenfelül támogatni az előre haladást, amiben csak lehetséges. Elvégre a Mobilmánia legénysége egy hajóban evez és cunamiként sodródik előre!

-Ha csak egy dolgot mondhatnál, mi lenne az?

- „ az ördög itt belebukott,”....., mert „ ez az örület, ez a mánia!”

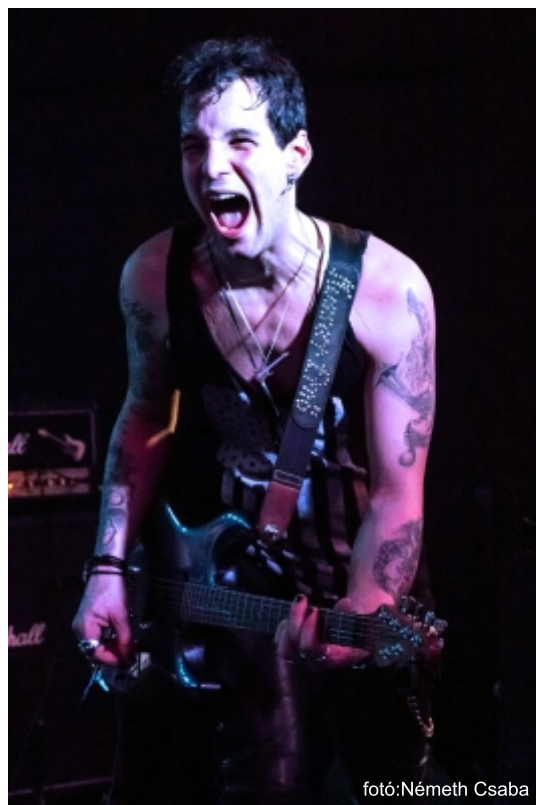
-Írsz dalokat? Ha igen, mi az, ami leginkább inspirál?

Igen, az elmúlt években több zenekar számára is írtam dalokat, amik inspirációját a mindennapok adták. A dalok felfogása kicsit merít a klasszikus rock vonalból, de egyazon által ötvözi a modernebb zenék hangszerelését is.

- És mint gitáros, vannak példaképek?

Hát persze! Példaképek nélkül nincs technikai, zenei inspiráció, a fejlődés pedig csak részben valósul meg. Szinte minden stílusból hallgatok folyamatosan előadókat és gyűjtöm az ötleteket a jövőre nézve. Gitár szempontból pedig a következő példaképeim a konzekvensek: Zakk Wylde – az az energiaszint és sound, amivel gitározik lenyűgöző, Richie Kotzen – benne igazán a szív és a technika inspirál, továbbá a Steve Vai – főleg azért, mert a saját útját járja és teljesen egyedi felfogású hanganyagokon keresztül juttatja el a közönséghez közölnivalóját.

Z.Cs

fotó:Németh Csaba

fotó:Mónich László

Fotó: Ny. Agnes